

Amateurtuindersvereniging

Houtwijk de Noord

Adres: t.o. Uithofslaan 32 te Den Haag

Tel.: 06-20144629 [Mijn moestuin](#)

e-mail: atvhoutwijkdenoord@gmail.com

Mijn moestuin en ik ⁽⁸⁾

Ervaringen van een
beginnende moestuinier

Uit Tuinkrabbels, maart 2014

door Mildred Steevensz

Een echte kas!

Altijd al willen hebben, een echte kas! En de gelegenheid er één te bemachtigen doet zich voor. Die kans kan ik niet aan mij laten voorbij gaan. Van verschillende kanten wordt mij verzekerd dat het verplaatsen een peulenschilletje is, dus de sprong maar gewaagd en de kas overgenomen. Maar toen ....

Project afbraak

De start: de ontmanteling van het geheel, te beginnen met de glazen ruiten. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat ik daar nauwelijks mijn steentje aan heb bijgedragen. Theo Z. schoot mij te hulp en heeft met engelengeduld raampje voor raampje verwijderd. Hoe hij het heeft klaargespeeld is mij een raadsel, maar het is hem gelukt om de meeste ruitjes, ook die waren vastgekit, ongeschonden te houden. De ruiten hebben we voorzichtig vervoerd naar mijn plekje. Op advies van Jan S.: ruiten overeind tegen de wand van het huisje en niet plat op de grond, zoals ik zelf zou hebben gedaan. Uit den boze, want regenwater ertussen en de ruiten krijg je niet meer zonder breuk van elkaar. Vandaar. Het kale frame losschroeven van de basis is een licht klusje, een paar dolgedraaide schroeven daargelaten.

De verhuizing

Maar tja, hoe krijg je een kas van de ene tuin naar de andere. Uit zichzelf zal hij die

wandeling niet maken. Op een zomerse lentedag, veel mensen lekker bezig op hun tuin, trek ik de stoute schoenen aan en vraag een viertal mannen of zij het frame willen verhuizen. De bereidwilligheid is groot en het karwei zo gepiept, want het kasje weegt niks. Hoog boven hun hoofd over het hoofdpad naar mijn tuintje. Een bizar gezicht, het werkt een beetje op mijn lachspieren.

Het betere graafwerk

Het kasje stond op zes betonnen paaltjes en die moesten uit de grond. Dat hebben Fred en ik geweten. We dachten met zo'n veertig centimeter diep graven er wel te zijn. Dat was echter een forse misrekening. Na veel geploeter de diepte in eindelijk beweging in een paal: hoera hij kan eruit! Mis. Geen denken aan. Niet omhoog te krijgen. En manlief is echt wel sterk. Maar we kregen een supertip: met een balk en een stuk touw een takel fabriceren en daarmee de palen stuk voor stuk eruit hijsen. Uren graaf- en takelwerk verder lagen zes beton-

nen paaltjes, elk goed voor één meter lengte (een enkele zelfs meer) naast de kuilen op de grond. En een spierpijn dat we hadden! Palen per kruiwagen naar mijn tuintje ...

Project opbouw

Uit de grond, in de grond
Wat uit de grond komt moet er ook weer in, maar dan op een ander plekje, het mijne. Ik zie de bui al hangen: weer graven! Maar nee, nu kwam Jan S. met een simpel maar oh zo handig werktuig: een grondboor. Het kost even wat oefening en het eerste gat is een beetje scheef, maar na een ochtendje boren waren de gaten er. Op één na dan: boor gaat de grond niet in. Huh? Ligt er een dikke balk in de grond, uitgerekend op die plek! Letterlijk een dwarsligger dus. Fred komt na paniektelefoontje mijnerzijds na werktijd langs, graaft, zaagt en voilà, het zesde gat kan worden geboord en alle palen kunnen de grond in, waterpas, jawel! Zweet en spierpijn natuurlijk.

Als de basis maar goed is ...

... komt de rest vanzelf. Bij wijze van spreken dan. Want hoe knutsel je een stevige, niet aan rot onderhevige basis? Ik krijg een heldere ingeving: stoeptegels op hun kant tussen de palen ingraven. Laat de ruimte tussen die paaltjes nu niet precies een aantal hele tegels zijn.

Had ik kunnen weten als ik wat meetwerk had verricht. Tja, wat doe je dan: gewoon een tweede rij tegels ertegenaan zetten, maar dan wat versprongen zodat er een gesloten geheel ontstaat. Dank je voor je idee Theo.

Jan S. heeft weer een prachtig werktuig voor me, in het verleden door stratenmakers ge-

bruikt. Daarmee wordt alles goed vastgestampt. Inwateren en de basis is klaar. Hè, hè.

Vergunning

Tussendoor moet er een omgevingsvergunning worden aangevraagd. Een vergunning voor een kasje op een volkstuincomplex? Gelukkig kan dit digitaal, maar zonder DigiD gaat dat niet (DigiD: digitale identiteit, nodig om met overheidsinstanties te kunnen communiceren), dus eerst een DigiD regelen.

Vervolgens plattegrondje en foto van kasje op oude plek gestuurd met toelichting en vergunning afwachten. Niet dus: onvoldoende gegevens ingeleverd. Er moeten ook foto's bij

van de plek waar het kasje moet komen te staan plus een foto van de omgeving van het volkstuincomplex. Google maps biedt uitkomst voor wat betreft het laatste. Een opsteker: als het plaatsen van het bouwwerk vergunningsplichtig is, ben je leges verschuldigd en niet zo weinig ook. Weer afwachten en de vlag kan uit: de vergunning is afgegeven. En, met dank aan Mariëlle H., die de zaak heeft behandeld, ik ben geen leges verschuldigd, want het bestemmingsplan is ouder dan tien jaar.

De kas kan erop

En nu kan het frame erop ...
...toch? Maar daarover een volgende keer.

Mildred Steevensz

